

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 295

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 aprilie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
62.	— Lege pentru completarea art. 75 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență	2		
412.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 75 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență	2		
★				
63.	— Lege privind susținerea financiară a grupurilor de producători sau cooperativelor agricole de producători vitivinicoli care dețin și exploatează plantații viticole cu soiuri nobile și pentru încurajarea valorificării producției de vin	3–4		
413.	— Decret pentru promulgarea Legii privind susținerea financiară a grupurilor de producători sau cooperativelor agricole de producători vitivinicoli care dețin și exploatează plantații viticole cu soiuri nobile și pentru încurajarea valorificării producției de vin	4		
★				
420.	— Decret privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție cu Ministerul Afacerilor Interne	5		
421.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea, la trecerea în rezervă, unui colonel din Ministerul Apărării Naționale	5		
422.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de garanție dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din Țările și Teritoriile de peste mări, precum și a Acordului de gestionare arierate dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții care reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul Acordului			
			de garantare privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din Țările și Teritoriile de peste mări, semnate de România la 1 iulie 2015 la București	6
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR				
38.	— Hotărâre privind adoptarea avizului motivat referitor la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii COM(2016) 128		7–8	
39.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii COM(2016) 128		9–11	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
		Decizia nr. 38 din 9 februarie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2) din Codul penal	11–12	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
719.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea cotelor de recoltă pentru specia Căprior (<i>Capreolus capreolus</i>) pentru perioada de vânătoare 2016–2017		13	
ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI				
244.	— Decizie privind regulile de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale pentru alegerile locale din anul 2016		14–16	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru completarea art. 75 alin. (2) din Legea nr. 85/2014
privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 75 alineatul (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) procedurile extrajudiciare aflate pe rolul comisiilor sportive din cadrul federațiilor sportive care funcționează potrivit Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, având ca obiect denunțarea unilaterală a contractelor individuale de muncă sau convențiilor civile ale sportivilor și sancțiuni sportive aplicabile în această situație sau orice alte litigii având ca obiect dreptul sportivului de a participa la competiție.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 aprilie 2016.
Nr. 62.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru completarea art. 75 alin. (2)
din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire
a insolvenței și de insolvență**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 75 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 aprilie 2016.
Nr. 412.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind susținerea financiară a grupurilor de producători sau cooperativelor agricole de producători vitivinicoli care dețin și exploatează plantații viticole cu soiuri nobile și pentru încurajarea valorificării producției de vin

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Prezenta lege instituie o schemă de ajutor de stat în vederea înființării unor grupuri de producători sau cooperative agricole ale producătorilor vitivinicoli, legal constituite, care dețin și exploatează o suprafață de minimum 30 ha cultivate cu viță-de-vie din soiuri nobile, comasării suprafețelor viticole și a încurajării producției de vin de calitate, îmbutelierii și valorificării acestuia, denumită în continuare *schemă*.

(2) Schema prevăzută la alin. (1) se aplică cu respectarea prevederilor cuprinse în Orientările Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale pentru perioada 2014—2020.

(3) Schema se notifică Comisiei Europene în conformitate cu dispozițiile art. 107 alin. (3) lit. (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

(4) Schema se aplică pe întreg teritoriul României.

(5) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin structurile sale teritoriale, respectiv direcțiile agricole județene și a municipiului București reprezintă autoritatea competentă responsabilă cu implementarea schemei.

(6) În sensul prezentei scheme se aplică următoarele definiții:

1. *schemă de ajutor* — orice act pe baza căruia, fără să fie nevoie de măsuri suplimentare de punere în aplicare, pot fi acordate ajutoare individuale întreprinderilor definite în cadrul actului într-un mod general și abstract, precum și orice act pe baza căruia pot fi acordate ajutoare care nu sunt legate de un proiect specific, uneia sau mai multor întreprinderi;

2. *prelucrarea produselor agricole* — orice operațiune efectuată asupra unui produs agricol care are drept rezultat un produs care este, de asemenea, un produs agricol, cu excepția activităților desfășurate în cadrul fermelor care sunt necesare în vederea pregătirii unui produs animal sau vegetal pentru prima vânzare;

3. *comercializarea produselor agricole* — deținerea sau expunerea unui produs agricol în vederea vânzării, a punerii în vânzare, a livrării sau a oricărei altei forme de introducere pe piață, cu excepția primei vânzări de către un producător primar către revânzătorii sau prelucrători și a oricărei altei activități de pregătire a produsului pentru această primă vânzare; o vânzare efectuată de un producător primar către consumatorii finali este considerată comercializare de produse agricole în cazul în care se desfășoară în spații separate, rezervate acestui scop;

4. *întreprindere* — orice entitate care desfășoară o activitate economică, indiferent de forma sa juridică;

5. *întreprindere în dificultate* — o întreprindere care se află în cel puțin una dintre situațiile următoare:

a) în cazul societăților cu răspundere limitată, decât IMM-uri care sunt înființate de mai puțin de 3 ani, în care mai mult de jumătate din capitalul social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. Această situație survine atunci când deducerea pierderilor acumulate din rezerve (și din toate celelalte elemente considerate în general ca făcând parte din fondurile proprii ale societății) conduce la un rezultat negativ care depășește jumătate din capitalul social subscris. În sensul acestei dispoziții, „societate cu răspundere limitată” se referă în

special la tipurile de societăți menționate în anexa I la Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, iar „capital social” include, dacă este cazul, orice capital suplimentar;

b) în cazul unei societăți în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății, altele decât IMM-uri care sunt înființate de mai puțin de 3 ani, în care mai mult de jumătate din capitalul social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate. În sensul prezentei dispoziții, „o societate în care cel puțin unii dintre asociați au răspundere nelimitată pentru creanțele societății” se referă în special la acele tipuri de societăți menționate în anexa II la Directiva 2013/34/UE;

c) atunci când întreprinderea face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute în dreptul intern pentru ca o procedură colectivă de insolvență să fie deschisă la cererea creditorilor săi;

d) atunci când întreprinderea a primit ajutor pentru salvare și nu a rambursat încă împrumutul sau nu a încetat garanția ori a primit ajutoare pentru restructurare și face încă obiectul unui plan de restructurare;

e) în cazul unei întreprinderi care nu este un IMM, atunci când, în ultimii 2 ani:

(i) raportul datoriei/capitaluri proprii al întreprinderii este mai mare de 7,5, precum și

(ii) capacitatea de acoperire a dobânzilor calculată pe baza EBITDA se situează sub valoarea 1,0.

(7) Solicitanții schemei trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină și să exploateze plantații viticole înscrise în Registrul plantațiilor viticole;

b) producția de vin obținută de către membrii grupului de producători sau cooperative agricole să fie valorificată unitar și nediscriminatoriu de către aceștia, în condițiile legislației Uniunii Europene și naționale în vigoare;

c) să nu fi beneficiat în ultimii 3 ani de finanțare prin Programul Național de Dezvoltare Rurală și Programul Național de Sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018, pentru același tip de investiție;

d) să nu se încadreze în definiția de la alin. (6) pct. 5 „întreprindere în dificultate”;

e) strugurii destinați procesării trebuie să provină din plantații de viță-de-vie cu soiuri nobile destinate obținerii de:

(i) vin cu denumirea de origine controlată;

(ii) vin cu indicație geografică;

(iii) vin varietal.

Art. 2. — Grupurile de producători sau cooperativele agricole constituite în baza prezentei legi își desemnează persoanele responsabile de accesarea, gestionarea și monitorizarea sprijinului accesat.

Art. 3. — (1) Schema se acordă pentru construirea de crame noi în scopul procesării materiei prime obținute de către membrii grupurilor de producători sau cooperativelor agricole.

(2) Valoarea sprijinului este de 60% din valoarea investiției, dar nu mai mult de un milion de euro.

Art. 4. — (1) Fondurile necesare pentru realizarea investițiilor prevăzute la art. 3 se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, și se eșalonează pe perioada derulării investiției.

(2) Pe durata derulării investiției în cauză, beneficiarul nu poate accesa altă formă de sprijin, respectiv finanțare prin Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020 și/sau Programul Național de Sprijin al României 2014—2018, pentru același tip de investiții.

Art. 5. — Specialiștii direcțiilor pentru agricultură județene au obligația de a verifica, în cadrul grupurilor de producători sau cooperativelor agricole, destinația sprijinului financiar acordat în condițiile prezentei legi.

Art. 6. — Beneficiarii schemei se obligă să respecte condițiile legale în baza cărora au accesat schema și să exploateze

investiția pe o perioadă de cel puțin 10 ani de la data finalizării investiției.

Art. 7. — Prevederile prezentei legi referitoare la grupuri de producători, cooperative agricole și la sectorul vitivinicol se completează, după caz, cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 37/2005 privind recunoașterea și funcționarea grupurilor și organizațiilor de producători, pentru comercializarea produselor agricole și silvice, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV. 9 din Legea nr. 209/2005 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 338/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii cooperăției agricole nr. 566/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 164/2015.

Art. 8. — (1) În termen de 90 zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale va elabora normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Schema de ajutor de stat se pune în aplicare după primirea deciziei de acordare a ajutorului de la Comisia Europeană.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 aprilie 2016.
Nr. 63.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind susținerea financiară a grupurilor de producători sau cooperativelor agricole de producători vitivinicoli care dețin și exploatează plantații viticole cu soiuri nobile și pentru încurajarea valorificării producției de vin

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind susținerea financiară a grupurilor de producători sau cooperativelor agricole de producători vitivinicoli care dețin și exploatează plantații viticole cu soiuri nobile și pentru încurajarea valorificării producției de vin și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 aprilie 2016.
Nr. 413.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor
de poliție cu Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului chestor de poliție Marinescu *Ion* Niculae îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 18 aprilie 2016.
Nr. 420.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea,
la trecerea în rezervă, unui colonel
din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 63/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Mitea *Tudor* Fănel i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 18 aprilie 2016.
Nr. 421.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Acordului de garanție dintre statele membre
ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții
privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către
Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții
din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din Țările
și Teritoriile de peste mări, precum și a Acordului
de gestionare arierate dintre statele membre ale Uniunii
Europene și Banca Europeană de Investiții care
reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul
Acordului de garantare privind împrumuturile care urmează
a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții
pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe
și Pacific, precum și din Țările și Teritoriile de peste mări,
semnate de România la 1 iulie 2015 la București**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 30 din 16 martie 2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supun spre ratificare Parlamentului Acordul de garanție dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific și din Țările și Teritoriile de peste mări, precum și Acordul de gestionare arierate dintre statele membre ale Uniunii Europene și Banca Europeană de Investiții care reglementează procedurile de plată și rambursare în cadrul Acordului de garantare privind împrumuturile care urmează a fi acordate de către Banca Europeană de Investiții pentru proiectele de investiții din statele din Africa, Caraibe și Pacific, precum și din Țările și Teritoriile de peste mări, semnate de România la 1 iulie 2015 la București, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 18 aprilie 2016.
Nr. 422.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea avizului motivat referitor la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii COM(2016) 128

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Avizul motivat nr. 4 c-19/371, adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 5 aprilie 2016, Camera Deputaților:

1. Constată că sunt îndeplinite condițiile stabilite prin tratate pentru ca propunerea să facă obiectul controlului parlamentar al subsidiarității, și anume: are caracter legislativ și aparține categoriei competențelor care nu sunt exclusive Uniunii Europene, în sensul art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (2) TUE și, respectiv, art. 2 alin. (6) TFUE.

2. Constată că aspectele transnaționale sunt evidente, ceea ce ar justifica o acțiune la nivelul Uniunii pentru realizarea obiectivelor, dacă aceste obiective ar fi, în termeni reali, în acord cu valorile, principiile, tratatele Uniunii, precum și cu angajamentele politice majore asumate de către statele membre, pentru realizarea convergenței economice și sociale în întreaga Uniune.

3. Constată validitatea și suficiența argumentării utilității propunerii, din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale, dar nu și din perspectiva criteriului valorii adăugate.

4. Constată că temeiul juridic al propunerii nu corespunde integral cu conținutul reglementării, întrucât modificările se bazează pe art. 56 și 59 din TFUE, în condițiile în care acestea vizează eliminarea restricțiilor privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii, cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru, iar propunerea în sine vizează, cel puțin la nivel declarativ, protecția lucrătorilor.

5. Consideră că orice modificare a reglementărilor actuale trebuie să fie în concordanță cu art. 56 din TFUE, fapt care impune eliminarea oricăror dispoziții care ar putea împiedica sau face mai puțin atrăgătoare activitățile prestatorului de servicii stabilit într-un alt stat membru decât cel în care furnizează serviciile, situație valabilă și în cazul în care respectivele dispoziții se aplică în mod nediscriminatoriu atât prestatorilor de servicii naționali, cât și celor din alte state membre UE.

6. Reamintește faptul că hotărârile Curții de Justiție a UE, care a recunoscut că protecția lucrătorilor este un obiectiv imperativ, de interes general, care poate justifica obstacole în calea furnizării de servicii, dar numai cu condiția ca acestea să fie adecvate și proporționale pentru a asigura realizarea obiectivelor legitime urmărite, respectiv să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestora.

În acest context consideră că, mai întâi, ar trebui evaluate efectele transpunerii de către statele membre ale Uniunii Europene a dispozițiilor Directivei 2014/67/UE, iar ulterior, în

funcție de concluziile acestei evaluări, să fie propuse modificări și/sau completări ale textului Directivei 96/71/CE.

7. Reamintește că jurisprudența Curții de Justiție a UE a stabilit că discriminare înseamnă că persoane care se află în situații comparabile sunt tratate în mod diferit și că lucrătorii detașați sunt într-o situație diferită față de lucrătorii locali.

Subliniază că, de aceea, diferențele de salarii între lucrătorii detașați și cei locali nu pot fi tratate ca discriminare.

8. Reamintind faptul că din numărul totalul de lucrători mobili cei detașați reprezintă doar 13% și că cea mai mare parte dintre aceștia sunt detașați în condiții legale, că din totalul de angajați detașați din state cu salarii sub media Uniunii reprezintă doar 0,3%, că lucrătorii detașați din state cu salarii mici reprezintă doar 50% din totalul detașărilor exprimă rezerve serioase față de argumentele Comisiei Europene privind necesitatea reglementării și deci față de valoarea sa adăugată.

9. Reamintește faptul că prevederile actuale ale Directivei 96/71/CE referitoare la salariul minim stabilesc deja un cadru necesar asigurării unei concurențe loiale între angajatorul care detașează și alți prestatori din țara gazdă.

Apreciază faptul că diferențele induse de bonusuri, indemnizații, sporuri și altele asemenea nu sunt atât de mari pentru a justifica acțiunea de reglementare a Comisiei Europene, ceea ce se traduce printr-un deficit de valoare adăugată.

10. Observă că, deși Comisia Europeană își argumentează propunerea pe art. 31 din Carta drepturilor fundamentale, prin care se asigură dreptul la condiții de muncă care să respecte sănătatea, securitatea și demnitatea lucrătorului, o limitare a duratei maxime de muncă, a perioadei de odihnă zilnică și săptămânală, precum și a perioadei anuale de concediu plătit ignoră art. 15 din cartă, care se referă la libertatea de alegere a ocupației și la dreptul la muncă.

Semnaleză faptul că lucrătorii nu își pot exercita drepturile prevăzute la art. 15, de vreme ce, *de facto*, nu li se permite să accepte o anumită plată pentru serviciile prestate.

11. Consideră că prevederile art. 2 și ale art. 5 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, privind obligația Comisiei Europene de a organiza ample consultări cu părțile interesate și de a ține cont de dimensiunea regională și locală a acțiunilor preconizate și, respectiv, obligația de a-și întemeia argumentele care atestă respectarea principiului subsidiarității pe indicatori calitativi și cantitativi nu sunt integral respectate.

În acest sens constată că însuși studiul de impact arată că nu există date statistice suficiente și comparabile cu privire la o mare parte din propunerile formulate, cum ar fi numărul lucrătorilor detașați pe perioade mai mari de 24 de luni, și nici cu privire la măsurile propuse pentru subcontractare, fiind prezentate doar estimări.

Observă că studiul de impact nu demonstrează că există un fenomen de amploare care să necesite o acțiune la nivelul UE.

La act și își manifestă surprinderea că, în ciuda solicitărilor repetate ale partenerilor sociali europeni de a fi consultați înainte de adoptarea propunerii, Comisia nu a răspuns încă.

Constată că studiul de impact arată că este posibil să existe unele efecte adverse ale propunerii, în special în ceea ce privește pierderea unor contracte de prestări servicii pentru prestatorii din statele cu un nivel scăzut al salariilor, sau o creștere generală a costului serviciilor prestate transnațional, dar fără să aprofundeze aceste aspecte și fără o analiză riguroasă a implicațiilor financiare pentru piața internă a UE.

Observă că studiul de impact a omis costurile suplimentare cu transportul, cazarea, informarea cu privire la regulile aplicabile, traducerea unor documente etc., pe care trebuie să le suporte prestatorul de servicii care detașează salariați.

Constată că, deși studiul de impact face referire la intenția de a asigura o egalitate de tratament între lucrătorul detașat și lucrătorii naționali, astfel încât lucrătorul detașat să fie tratat ca un lucrător mobil UE în sensul art. 45 TFUE în statul membru gazdă, nu este analizată modalitatea în care aceste modificări vor interfera cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 492/2011 privind libera circulație a lucrătorilor sau cu Directiva 2014/54/UE de îmbunătățire a aplicării drepturilor acestora și nici nu se explică în ce mod ar putea un lucrător detașat să fie egal cu un lucrător național, dacă celui detașat i se refuză ca printr-un act de voință să accepte anumite drepturi salariale.

12. Constată că, în conformitate cu normele în vigoare, statele membre pot lua măsuri adecvate pentru a se asigura că lucrătorii temporari detașați sunt tratați în același mod ca și lucrătorii temporari naționali.

La act de faptul că, în conformitate cu evaluarea impactului, până în prezent un număr de 15 state membre au decis să utilizeze această opțiune. De aceea consideră că modificarea prevederilor legale ale UE în această privință nu este justificată și nici necesară.

13. Apreciază că noua regulă privind subcontractarea va avea ca efect utilizarea de convenții colective care nu îndeplinesc criteriile de aplicare universală; de asemenea ar putea fi necesar să se utilizeze convenții colective neuniversale în state membre care au declarat deja că folosesc convenții colective universal aplicabile. De aceea consideră că intervenția la nivelul UE, în scopul de a extinde domeniul de aplicare al propunerii de directivă, nu este justificată și nici necesară.

14. Reamintește faptul că în ceea ce privește aplicarea obligatorie a regulilor generale de detașare în cazul detașării prin intermediul unui agent de muncă temporară, în prezent, statul membru gazdă are posibilitatea de a impune agenților de muncă temporară din alte state membre aceleași reguli ca și cele aplicabile agenților de muncă temporară naționali. De aceea consideră că impactul propunerii de directivă este neclar și nu pare să fie adecvat scopului.

15. La act de faptul că, în conformitate cu dispozițiile actuale ale Directivei 96/71/CE, statele membre au posibilitatea de a extinde domeniul de aplicare al convențiilor colective sau al sentințelor arbitrale care au fost declarate universal aplicabile tuturor sectoarelor; studiul de impact relevă că doar 4 state membre au decis să nu utilizeze această opțiune.

Consideră că, în aceste condiții, nu este necesară impunerea unei astfel de obligații la nivelul UE.

16. Semnalează faptul că înlocuirea expresiei „salariu minim” cu cea de „remunerație” poate provoca incertitudine juridică, deoarece aceasta este o noțiune care poate fi interpretată în mod extins și nu reiese în mod clar dacă remunerația este considerată ca fiind un quantum rezultat din elementele obligatorii de remunerație pe care trebuie să le primească lucrătorul sau ca impunere a obligației de respectare a structurii salariului statului gazdă pentru prestatorii din alte state membre.

Consideră că în prima variantă nu sunt pe deplin utilizate concluziile studiului și jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a UE, iar în a doua variantă apar probleme în cazul în care, conform legislației statului gazdă, prestatorul trebuie să respecte în mod obligatoriu alte elemente de remunerație.

Atenționează asupra faptului că s-ar genera discrepanțe între statele membre, având în vedere faptul că fiecare stat va trebui să indice în legislația proprie definirea și alcătuirea acestei remunerații.

Observă faptul că nu este clarificată suficient noțiunea de bază de calcul, care se va stabili pentru plata taxelor, impozitelor și contribuțiilor sociale de către antreprenorii care detașează lucrători în alte state membre.

17. În concluzie, consideră că, dacă ar fi adoptate propunerile formulate de Comisie, se vor crea bariere în calea liberei prestații a serviciilor și a mobilității forței de muncă.

18. Subliniază că observațiile și rezervele exprimate în opinia adoptată ca urmare a analizei pe fond completează prezentul aviz motivat.

19. Consideră că propunerea de directivă nu are suficientă valoare adăugată și, în consecință, hotărăște că este încălcat principiul subsidiarității, în principal din perspectiva utilității reglementării.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 13 aprilie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii COM(2016) 128

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4 c-19/372, adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 5 aprilie 2016, Camera Deputaților:

1. Susține toate acele prevederi din propunerea de directivă privind detașarea lucrătorilor, destinate protejării de orice formă de abuz și exploatare, precum și limitarea posibilității întreprinzătorilor de a-și maximiza profitul prin acte oneroase, în special prin munca nedeclarată, activitățile profesionale independente false, externalizare și subcontractare.

2. Semnalează faptul că înființarea unor societăți de tip „cutie poștală” în țări cu nivele reduse de impozitare, indicată în propunerea de directivă ca exemplu de abuz, ține mai degrabă de reglementarea din sfera combaterii evaziunii fiscale unde, în pofida unor acțiuni de reglementare recente, Uniunea Europeană nu are încă rezultate suficiente.

3. Susține propunerea din proiectul de Raport referitor la dumpingul social în Uniune [2015/2255(INI)] al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale din Parlamentul European, care prevede publicarea unei liste a întreprinderilor care au comis încălcări grave ale legislației Uniunii în domeniul ocupării forței de muncă.

4. Consideră că în condițiile în care economia neagră reprezintă între 9 și 21% (în statele membre cu salarii mari), iar numărul lucrătorilor nedeclarați este estimat a fi de 20 de ori mai mare decât al celor detașați, munca nedeclarată constituie cea mai serioasă formă de concurență neloială și, în comparație cu aceasta, anumite erori de implementare din domeniul detașării lucrătorilor sunt nesemnificative, putând fi mult mai ușor corectate printr-o mai bună implementare a Directivei 96/71/CE, cu completările aduse de Directiva 2014/67/UE.

5. Apreciază că în ceea ce privește combaterea abuzurilor și fraudelor sunt posibile consolidarea cooperării administrative și punerea în aplicare de către autoritățile competente ale statelor membre a unor măsuri administrative și de control care să permită îmbunătățirea protecției lucrătorilor detașați.

Reamintește că la nivel european au fost adoptate instrumente suficiente (în special Directiva 2014/67/UE) care, dacă ar fi pe deplin aplicate, ar fi în măsură să producă efectele scontate.

6. Consideră că dacă situațiile în care întreprinderile au profitat de diferențele de salarizare dintre statele membre și au utilizat detașarea ca modalitate de exploatare a acestor diferențe nu reprezintă un comportament impropriu, ci unul obișnuit, tipic economiei de piață, tot în același mod și conform aceluiași principiu, acela al exploatării unor diferențe între diverse piețe, făcându-se și investițiile; de altfel, întreprinzătorii caută să exploateze și regimurile fiscale diferite, iar recentele progrese ale UE în acest domeniu sunt încă incipiente.

7. Consideră că o convergență a nivelurilor salariale se poate realiza doar printr-un proces de dezvoltare economică și că

propunerea de directivă nu va reuși „să introducă egalitatea de remunerare” prin măsurile prezentate; în schimb, ea va determina eliminarea de pe piața internă a numeroși operatori economici din noile state membre și va provoca serioase pierderi de locuri de muncă.

8. Semnalează faptul că reducerea salariilor în statele cu economii dezvoltate este provocată, mai ales, de necesitatea de a menține competitivitatea întreprinderilor europene în cadrul unei economii globalizate care nu are nicio legătură cu detașarea lucrătorilor din statele membre ale UE.

9. Reamintește faptul că extinderea Uniunii Europene către statele din spatele fostei „cortine de fier” a reprezentat o reparație istorică pentru acestea și o promisiune asumată la cel mai înalt nivel politic de către Uniune și de statele membre că procesul de convergență va fi unul substanțial și continuu.

Consideră că odată ce Uniunea Europeană a dovedit că poate depăși crize excepționale, așa cum a fost criza financiară din anul 2008, nu mai există motive de întrerupere a procesului de convergență.

10. Constată cu surprindere, își manifestă îngrijorarea și regretă faptul că unele state membre cu economii dezvoltate au insistat pentru revizuirea Directivei 96/71/CE, chiar înainte de aplicarea integrală a Directivei de executare 2014/67.

Consideră că această insistență se datorează unor dificultăți de politică internă și unor presiuni din partea opiniei publice, dar că acest transfer al problemelor interne la nivelul Uniunii Europene, iar mai apoi de la nivelul Uniunii către statele membre cu economii mai puțin dezvoltate nu poate fi acceptat; de aceea salută demersurile statelor membre care se opun revizuirii Directivei 96/71/CE.

11. Reamintind conținutul articolului 3 (1) TUE care prevede că „Uniunea urmărește să promoveze pacea, valorile sale și bunăstarea popoarelor sale”, observă că, în realitate, propunerea de directivă urmărește *de facto* să sporească bunăstarea cetățenilor statelor membre dezvoltate economic, unde salariile sunt mai mari, în detrimentul cetățenilor statelor membre mai puțin dezvoltate economic, unde salariile sunt mai mici.

12. Reamintind conținutul articolului 3 (3) TUE care prevede că „Uniunea instituie o piață internă. Aceasta acționează pentru dezvoltarea durabilă a Europei, întemeiată pe o creștere economică echilibrată și pe stabilitatea prețurilor, pe o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social”, apreciază că propunerea de directivă nu răspunde nici cerinței privind gradul ridicat de competitivitate, nici cerinței privind ocuparea deplină a forței de muncă și nici cerinței privind progresul social.

13. Observă că, deși invocă în mod corect articolul 3 din TUE, care prevede că Uniunea promovează justiția socială și

protecția socială, și articolul 9 din TFUE, care prevede că Uniunea are sarcina de a promova un nivel ridicat al ocupării forței de muncă, Comisia Europeană interpretează părtinitor semnificația acelor prevederi, în măsura în care creșterea nivelului de ocupare poate fi asigurată și prin angajarea unor lucrători care mai apoi sunt detașați, nu numai prin angajarea de lucrători locali.

Consideră că, prin aceasta, obiectivul declarat în propunerea de directivă cu privire la dezvoltarea unei piețe unice mai aprofundate și mai echitabile nu este realizat.

14. Reamintind conținutul articolului 27 din TFUE privind piața internă, care prevede faptul că „(...) Comisia ține seama de amploarea efortului pe care anumite economii care prezintă decalaje ale nivelului de dezvoltare va trebui să îl susțină pentru instituirea pieței interne (...)”, consideră că aceste prevederi sunt încălcate, întrucât, în inițiativa sa, Comisia Europeană nu a ținut cont de situația statelor membre cu economii mai puțin dezvoltate.

15. Consideră că principiul „remunerației egale pentru aceeași muncă” este incompatibil cu piața unică deoarece diferențele de salarizare constituie un element legitim al avantajului competitiv pe care îl au prestatorii de servicii.

16. Consideră că introducerea așa-numitei „remunerații egale pentru aceeași muncă” nu este soluția corectă pentru a face față abuzurilor și crede că aceasta aduce dezbinări politice, este contraproductivă din punctul de vedere al libertății de a presta servicii pe tot teritoriul UE și de asemenea conține aspecte sensibile în ceea ce privește interpretarea, punerea sa în practică, precum și compatibilitatea cu legislația existentă.

17. Semnalează faptul că efectele sociale din statele care practică detașarea pe o scară mai mare, ca urmare a dispariției multor oferte de muncă, pot fi severe și pot provoca mișcări sociale și dezechilibre, într-o perioadă în care Uniunea se confruntă deja cu o serie de crize acute și cu ascensiunea politicii populiste antieuropene.

18. Semnalează faptul că și statele membre cu economii mai puțin dezvoltate au probleme interne, în special datorate exodului forței de muncă înalt calificate către state cu economii dezvoltate, care oferă salarii mai mari și care își rezolvă astfel problemele de forță de muncă și de dezvoltare economică.

Observă că statele membre supuse fenomenului „brain drain” nu au insistat, nici măcar atunci când au exercitat președinția rotativă a Consiliului UE, ca Uniunea să reglementeze stoparea acestui fenomen sau instituirea unui sistem de juste compensații.

19. Semnalează faptul că argumentul Comisiei Europene, conform căruia „(...) diferențele semnificative dintre salarii distorsionează condițiile de concurență echitabile între întreprinderi, subminând astfel buna funcționare a pieței unice”, ar putea fi interpretat și din altă perspectivă, respectiv „(...) prin anularea concurenței pe criterii salariale, protecția lucrătorilor cu salarii mari poate determina mărirea decalajului între salariile din diverse state sau regiuni ale Uniunii Europene, afectând astfel procesul de convergență”.

Consideră că, în fond, faptul că diferențele salariale s-au accentuat în loc să se diminueze reprezintă un eșec al convergenței și o nerealizare a politicii de coeziune și în consecință nu ar trebui ca tot lucrătorii și întreprinderile să fie sancționați pentru această situație.

20. La act de fapt că în anul 2015 cel puțin 50.000 de lucrători români au fost temporar detașați în state membre ale Uniunii Europene și în Spațiul Economic European, România aflându-se astfel printre statele membre cu un număr important de lucrători detașați.

La act de fapt că această activitate aduce venituri semnificative la bugetul de stat, contribuind astfel la dezvoltarea economiei românești.

21. Contestă aplicarea sintagmei „dumping social” în cazul detașării lucrătorilor europeni, în proiectul de Raport referitor la dumpingul social în Uniunea Europeană [2015/2255(INI)] al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a Parlamentului European, întrucât o presiune de scădere a salariilor poate fi generată de orice tip de concurență.

Propune înlocuirea expresiei „dumping social” cu „decalaj salarial” pentru a evita confuzia și conotația negativă.

22. Semnalează faptul că obiectivul de a se asigura că dumpingul social nu este tolerat în Uniunea Europeană poate fi în acord sau în dezacord cu tratatele Uniunii, în funcție de definiția și de interpretarea termenului, respectiv o acțiune oneroasă organizată ca atare, având caracter infracțional sau speculativ, sau o acțiune personală, corectă, de căutare a unor oferte de muncă mai avantajoase într-o piață internă liberă.

Constată că și această interpretare diferită este o sursă de incertitudine juridică.

23. Semnalează faptul că măsurile anti-dumping social pot afecta politica de investiții a UE, deoarece investitorii nu pot fi convinși să investească în state membre sau în regiuni puternic dezvoltate economic, ci mai degrabă se vor orienta tot spre acele state membre și regiuni unde pot obține avantaje competitive.

Reamintește faptul că UE a lansat politici ample de încurajare a investițiilor și că nu ar fi coerent ca, pe de o parte, aceasta să creeze avantaje pentru investitori, iar, pe de altă parte, să le obtureze accesul la forță de muncă mai ieftină. De aceea consideră că opinia Comisiei Europene conform căreia „(...) Un cadru legislativ modernizat pentru detașarea lucrătorilor va contribui la crearea unor condiții echitabile și transparente pentru punerea în aplicare a Planului de investiții pentru Europa” nu se susține.

24. Observă că, pe de o parte, necesitatea de a menține condiții de concurență echitabile pentru toți furnizorii de servicii se aplică unilateral, prin egalizarea veniturilor de natură salarială, și că, pe de altă parte, sunt permise decalaje de altă natură, legate de exercitarea profesiei, ca de exemplu know-how-ul superior al lucrătorilor specializați în domenii de înaltă tehnicitate, calificarea superioară, adaptarea mai ușoară la mediul profesional, inclusiv în ce privește relațiile de muncă.

25. Reamintește că așa-zisa concurență neloială între lucrătorii detașați și lucrătorii locali, mai bine remunerați, îi afectează în egală măsură atât pe lucrătorii cu contracte de muncă obișnuite, proveniți din statele membre care detașează lucrători, cât și pe lucrătorii detașați pentru mai mult de 24 de luni, care, prin această limitare la 24 de luni a normelor juridice aplicabile statutului de lucrător detașat, devin practic lucrători locali.

26. Reamintește statelor membre care susțin propunerea de directivă că în unele sectoare sau subsectoare ale propriilor lor economii naționale există un deficit de forță de muncă și că ar fi regretabil să avantajeze acoperirea acestui deficit cu forță de muncă din state din afara Uniunii Europene.

27. Salută faptul că versiunea revizuită a Directivei privind detașarea lucrătorilor va prevedea în continuare că „(...) întreprinderile stabilite într-un stat din afara UE nu trebuie să beneficieze de un tratament mai favorabil decât întreprinderile stabilite într-un stat membru”.

Consideră că este într-adevăr corect ca statele membre să aplice în cazul întreprinderilor stabilite în state terțe și care detașează lucrători pe teritoriul lor cel puțin aceleași cerințe ca cele pe care le aplică în cazul întreprinderilor care detașează lucrători stabiliți într-un stat membru al UE.

28. Semnalează faptul că în ultimii ani s-au înmulțit exponențial contractele cu timp parțial, denumite și contracte „zero ore”, precum și contractele pe durată determinată și că aceste contracte, în care drepturile lucrătorilor locali sunt

limitate, nu sunt superioare contractelor de detașare decât, eventual, la nivelul veniturilor salariale.

29. Apreciază faptul că aversiunea față de investiții, cauzată de riscurile persistente de pe piețele financiare, și perspectivele de creștere economică neconcludente în cazul mai multor state membre dezvoltate economic se vor manifesta în continuare și că aceasta va perpetua și chiar va amplifica fenomenul acordurilor dintre salariați și patronat în care salariații renunță la unele drepturi pentru a-și salva locurile de muncă.

Subliniază că, în acest context, revizuirea Directivei 96/71/CE nu se justifică, valoarea adăugată a propunerii de modificare a Directivei 96/71/CE nefiind suficientă pentru a justifica demersurile de reglementare ale Comisiei Europene.

30. Reamintind principiul conform căruia nu ar trebui create noi mecanisme înainte ca cele vechi să fi fost pe deplin utilizate, consideră oportună implementarea mai întâi a Directivei 2014/67/UE, urmată de o evaluare efectivă a cadrului legislativ

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 13 aprilie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 13 aprilie 2016.
Nr. 39.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38

din 9 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2) din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 66.081/301/2014 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.234D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Societatea Allianz-Tîriac Asigurări — S.A. din București a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

din domeniu, anterior inițierii oricăror altor discuții referitoare la modificarea regulilor stabilite prin Directiva 96/71/CE.

31. În concluzie, consideră că inițiativa Comisiei Europene este inoportună, în contextul mai larg al promovării investițiilor, creșterii economice și asigurării bunăstării tuturor cetățenilor europeni, și că aceasta introduce linii de separație între statele membre, contrar spiritului european și al tratatelor Uniunii.

Atenționează asupra pericolului ca, introducând bariere suplimentare, inițiativa Comisiei Europene să afecteze libera prestație a serviciilor și mobilitatea lucrătorilor și, implicit, buna funcționare a pieței interne.

32. Ca urmare a aspectelor evidențiate mai sus, consideră că propunerea de directivă nu respectă condițiile de aplicare a principiilor subsidiarității și proporționalității, motiv pentru care a adoptat un aviz motivat, care completează observațiile și rezervele exprimate în prezenta hotărâre.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 66.081/301/2014, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu „excepția de neconstituționalitate cu privire la împăcarea părților”**, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care se fac cercetări pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă prevăzute de art. 196 alin. (2) și (3) din Codul penal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale referitoare la stabilirea și aplicarea pedepsei în temeiul legii, deoarece instituie angajarea răspunderii penale condiționat de acțiunea civilă, deci în temeiul altor dispoziții decât legalitatea incriminării răspunderii și sancțiunii penale. De aceea, instanța socotește neconstituțională condiționarea

înlăturării răspunderii penale de obligația părții civile de a suferi efectiv un prejudiciu cu caracter civil.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, deoarece reglementarea cu privire la efectele juridice ale împăcării în procesul penal nu impun pedepse vreuneia dintre părți și nu afectează principiul legalității în materie penală.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de parte, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, „excepția de neconstituționalitate cu privire la împăcarea părților”. Având în vedere considerentele încheierii pronunțate în cauză, rezultă că obiect al excepției îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 159 alin. (2) cu denumirea marginală *Împăcarea* din Codul penal, care au următorul conținut: „*Împăcarea înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitor la stabilirea și aplicarea pedepsei în temeiul legii.

13. Examinând cauza în care a fost invocată prezenta excepție, Curtea constată că inculpatul a fost trimis în judecată

pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă prevăzute de art. 196 alin. (2) și (3) din Codul penal. Așa fiind, se poate constata că, potrivit art. 196 alin. (6) din Codul penal, pentru această infracțiune acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

14. Deși în cursul procesului penal nu s-a pus în discuție o eventuală imposibilitate de exercitare a acțiunii penale prin intervenția unei cauze care înlătură răspunderea penală, instanța de judecată a invocat din oficiu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2) din Codul penal referitor la împăcare. Or, pentru infracțiunea dedusă judecătii, acțiunea penală, așa cum s-a arătat mai sus, se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, nefiind o faptă pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu.

15. Prin urmare, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2) din Codul penal nu are legătură cu soluționarea cauzei, întrucât, potrivit art. 159 alin. (1) din Codul penal, împăcarea poate interveni dacă legea o prevede expres și numai în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale **s-a făcut din oficiu** (a se vedea în acest sens art. 243—245 din Codul penal). Așa fiind, pentru fapta prevăzută de art. 196 alin. (2) și (3) din Codul penal, o eventuală stingere amiabilă a acțiunii penale poate avea loc numai în condițiile art. 158 din Codul penal referitor la *Retragerea plângerii prealabile*, care poate interveni în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile.

16. În concluzie, ținând seama de exigențele art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege [...] care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, Curtea constată că cerința referitoare la „legătura cu soluționarea cauzei” presupune aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii. Așa fiind, câtă vreme dispozițiile legale criticate nu sunt aplicabile litigiului dedus judecătii, atunci excepția astfel ridicată urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în Dosarul nr. 66.081/301/2014 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea cotelor de recoltă pentru specia Căprior (*Capreolus capreolus*) pentru perioada de vânătoare 2016—2017

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 153.193/IM din 17 martie 2016 al Direcției generale păduri, în temeiul art. 6 alin. (1) lit. f) și art. 36 din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cotele de recoltă pentru specia Căprior (*Capreolus capreolus*), pentru perioada de vânătoare 1 mai 2016 — 15 februarie 2017, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Începând cu data de 1 mai 2016, pentru specia căprior, se vor realiza doar cotele de recoltă aprobate prin prezentul ordin pe fiecare fond cinegetic de către gestionarii acestora cu respectarea reglementărilor în vigoare referitoare la autorizarea, organizarea și practicarea vânătorii, urmărindu-se conservarea biodiversității faunei cinegetice și păstrarea echilibrului ecologic.

(2) În situațiile în care în cursul perioadei de vânătoare 2016—2017 gestionarii fondurilor cinegetice se modifică, cotele de recoltă nerealizate revin noilor gestionari de la momentul preluării dreptului de gestionare a faunei cinegetice.

Art. 3. — Pe fondurile cinegetice care se suprapun ariilor naturale protejate, cotele de recoltă aprobate prin prezentul ordin se realizează pe suprafețele din fondurile cinegetice unde practicarea vânătorii este admisă potrivit legii.

Art. 4. — (1) În cazul modificării condițiilor ecologice din cuprinsul fiecărui fond cinegetic și a mișcărilor naturale de efective, la solicitarea gestionarilor fondurilor cinegetice, structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de vânătoare analizează și aprobă, pe baza documentelor de constatare, reșezarea între fondurile cinegetice ale aceluiași gestionar, a cotelor de recoltă aprobate prin prezentul ordin.

(2) Structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de vânătoare vor înainta organismului de specialitate din cadrul acesteia, lunar, situația actualizată a aprobărilor de reșezare a cotelor de recoltă, emise în baza prevederilor alin. (1).

Art. 5. — (1) Exemplarele de căprior care produc pagube culturilor silvice se recoltează în orice perioadă a anului, la solicitarea scrisă a gestionarului, prin metoda la pândă, cu personalul de specialitate, după cum urmează:

a) în baza aprobării conducerii structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de vânătoare, în raza căreia se află fondul cinegetic, în situația în care cota de recoltă aprobată prin prezentul ordin nu a fost realizată;

b) în baza aprobării conducerii autorității publice centrale care răspunde de vânătoare, prin referat de aprobare, la propunerea structurilor sale teritoriale de specialitate, în situația în care cota de recoltă aprobată prin prezentul ordin a fost realizată.

(2) Aprobările prevăzute la alin. (1) se acordă după ce personalul de specialitate al structurilor teritoriale ale autorității publice centrale care răspunde de vânătoare a verificat la fața locului situația pagubelor produse, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 6. — În scopul ameliorării și creșterii calității genetice a populațiilor de căprior se interzice recoltarea, în perioada de vânătoare 2016—2017, a exemplarelor „de viitor”, așa cum sunt definite de art. 33 alin. (1) din Regulamentul privind autorizarea, organizarea și practicarea vânătorii, aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 353/2008, cu modificările ulterioare.

Art. 7. — (1) Controlul modului în care sunt respectate prevederile prezentului ordin se realizează de către personalul de specialitate din cadrul autorității publice centrale care răspunde de vânătoare și al structurilor teritoriale ale acesteia.

(2) Structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de vânătoare vor verifica trimestrial și ori de câte ori este necesar, ca urmare a unor sesizări, modul de îndeplinire de către gestionarii fondurilor cinegetice a prevederilor prezentului ordin.

(3) Situația centralizată cu privire la nerespectarea prevederilor prezentului ordin, constatate în urma verificărilor prevăzute la alin. (2) și cu privire la măsurile luate, va fi transmisă la autoritatea publică centrală care răspunde de vânătoare în primele 5 zile lucrătoare din trimestrul următor, pentru verificările din trimestrul anterior.

Art. 8. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea gestionarilor fondurilor cinegetice potrivit legii și a clauzelor contractelor de gestionare în vigoare.

Art. 9. — Nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (2) și (3) atrage răspunderea disciplinară și/sau administrativă, după caz, a celor vinovați.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Erika Stanciu,
secretar de stat

București, 14 aprilie 2016.
Nr. 719.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

privind regulile de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale pentru alegerile locale din anul 2016

Având în vedere dubla calitate a Consiliului Național al Audiovizualului, de garant al interesului public și de autoritate unică de reglementare în domeniul serviciilor media audiovizuale,

conform dispozițiilor art. 10 și art. 66—78 din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 52/2016 pentru aprobarea calendarului acțiunilor din cuprinsul perioadei electorale a alegerilor locale din anul 2016,

în temeiul prevederilor art. 17 alin. (1) lit. d) și ale art. 26¹ din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Național al Audiovizualului adoptă următoarea decizie:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Campania electorală pe posturile de radio și de televiziune, publice și private, se desfășoară în condițiile stabilite de Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și cu respectarea dispozițiilor Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 220/2011 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale prezentei decizii.

(2) Reflectarea campaniei electorale în audiovizual începe vineri, 6 mai 2016, și se încheie în ziua de vineri, 3 iunie 2016, ora 7,00.

Art. 2. — Candidații și reprezentanții partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale și ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, precum și candidații independenți, denumiți în continuare *competitorii electorali*, au acces gratuit la posturile de radio și de televiziune, publice și private, în condițiile art. 66—68 din Legea nr. 115/2015.

Art. 3. — Radiodifuzorii publici și privați sunt obligați să asigure desfășurarea unei campanii electorale echitabile, echilibrată și corectă pentru toți competitorii electorali, respectând următoarele principii:

a) echitate — toți candidații trebuie să aibă posibilitatea de a se face cunoscuți electoratului;

b) echilibru în prezentarea activităților de campanie ale competitorilor electorali;

c) corectitudine — toți competitorii electorali să beneficieze de un tratament obiectiv și echidistant.

CAPITOLUL II

Proceduri preliminare

Art. 4. — (1) Posturile de radio și de televiziune private, inclusiv de televiziune prin cablu, au obligația să comunice Consiliului Național al Audiovizualului, denumit în continuare CNA, implicarea lor în campanie, lista emisiunilor electorale pe care le vor realiza, precum și intervalele de timp de difuzare a respectivelor emisiuni, până cel mai târziu în ziua de 4 mai 2016, printr-o adresă, conform modelului prezentat în anexă.

(2) Lista radiodifuzorilor care au notificat CNA intenția de reflectare a campaniei electorale, în condițiile prevăzute la alin. (1), va fi comunicată public pe pagina de internet a CNA.

(3) În situațiile litigioase privind alocarea timpilor de antenă, posturile vor trebui să facă dovada că au oferit tuturor competitorilor electorali accesul în condițiile prevăzute la art. 68 din Legea nr. 115/2015.

CAPITOLUL III

Emisiuni electorale

Art. 5. — (1) Pentru reflectarea campaniei electorale, radiodifuzorii pot realiza și difuza numai următoarele tipuri de emisiuni cu caracter electoral:

a) emisiuni informative, prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 115/2015, în care pot fi difuzate informații privind sistemul electoral, tehnica votării și activitățile de campanie ale candidaților; în acest scop, durata programată a emisiunii informative poate fi mărită cu cel mult 15 minute; emisiunile informative electorale pot fi difuzate în zilele de luni până duminică;

b) emisiuni electorale, prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 115/2015, în care competitorii electorali își pot prezenta programele politice și activitățile de campanie electorală; în situația transmiterii în direct a unor activități de campanie, durata acestor transmisii se va încadra în timpul de antenă acordat fiecărui competitor electoral potrivit prevederilor art. 68 din Legea nr. 115/2015; emisiunile vor fi identificate ca atare la începutul emisiunii, în cazul posturilor de radio, și, respectiv, vor fi semnalate prin marcajul „emisiune electorală”, afișat în mod vizibil pe toată durata difuzării, în cazul posturilor de televiziune; emisiunile electorale pot fi difuzate în zilele de luni până vineri;

c) de dezbateri electorală, prevăzute la art. 67 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 115/2015, în care radiodifuzorii pun în discuție programele electorale și teme de interes public legate de campania electorală, cu participarea a cel puțin doi candidați sau reprezentanții lor; în cazul neparticipării unui candidat sau a unui reprezentant al acestuia, acest fapt este menționat; emisiunile vor fi identificate ca atare la începutul emisiunii, în cazul posturilor de radio, și, respectiv, vor fi semnalate prin marcajul „emisiune de dezbateri electorală”, afișat în mod vizibil pe toată durata difuzării, în cazul posturilor de televiziune;

emisiunile de dezbateri electorale pot fi difuzate în zilele de luni până duminică.

(2) Serviciile de video-text, datorită specificului lor, nu pot difuza emisiunile prevăzute la alin. (1).

Art. 6. — (1) În perioada campaniei electorale candidații și reprezentanții competitorilor electorali au acces numai în emisiunile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și c) difuzate de posturile de radio și televiziune, publice și private, inclusiv la cele prin cablu, implicate în campania electorală.

(2) În perioada campaniei electorale, radiodifuzorii nu pot difuza emisiuni produse, realizate sau moderate de candidați și de reprezentanți declarați ai competitorilor electorali.

Art. 7. — (1) Emisiunile informative se supun obligației de obiectivitate, echitate și de informare corectă a publicului.

(2) În emisiunile informative, prezentarea activităților de campanie va fi realizată exclusiv de către radiodifuzori. Sunt interzise difuzarea de materiale în legătură cu activitățile de campanie, realizate sau puse la dispoziția radiodifuzorilor de către competitorii electorali, precum și difuzarea de interviuri acordate de către candidați sau reprezentanți ai competitorilor electorali.

(3) Candidații care dețin funcții publice pot apărea în emisiunile informative numai în probleme legate de exercitarea funcției lor; în aceste situații radiodifuzorii au obligația să asigure echidistanța și pluralismul de opinii.

(4) Difuzarea unor informații privind sistemul electoral și tehnica votării care nu corespund realității este interzisă.

Art. 8. — (1) Emisiunile electorale și cele de dezbateri electorale pot fi difuzate numai cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 71 și 72 din Legea nr. 115/2015; radiodifuzorii trebuie să asigure tuturor competitorilor electorali condiții echitabile în ceea ce privește libertatea de exprimare, pluralismul opiniilor și echidistanța.

(2) Emisiunile electorale se realizează în direct sau se înregistrează, în cadrul timpului de emisie acordat fiecărui competitor electoral, în proporțiile stabilite de aceștia.

(3) Radiodifuzorii sunt obligați să precizeze calitatea în care se exprimă persoanele invitate în emisiuni, cum ar fi cea de candidat sau de reprezentant al acestuia; în cazul posturilor de televiziune, numele și calitatea persoanelor invitate vor fi vizibile pe ecran la momentul intervenției acestora.

Art. 9. — În cadrul emisiunilor electorale și de dezbateri electorale este interzisă combinarea de culori, semne grafice sau sunete care să evoce simbolurile naționale ale României ori ale altui stat.

Art. 10. — (1) Radiodifuzorii privați pot difuza spoturi publicitare electorale numai în cadrul emisiunilor electorale și de dezbateri electorale, cu respectarea dispozițiilor art. 67 alin. (5) și (6) din Legea nr. 115/2015, precum și a cerințelor referitoare la publicitate prevăzute în Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, și în Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 220/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Spoturile publicitare electorale se difuzează în calupuri separate și marcate ca atare. În cadrul emisiunii electorale, în spațiul alocat unui competitor electoral nu pot fi inserate spoturi electorale ale altor competitori electorali.

(3) Conținutul spoturilor electorale trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) să nu pună în pericol ordinea constituțională, ordinea publică, siguranța persoanelor și a bunurilor;

b) să nu facă afirmații care pot aduce atingere demnității umane sau moralei publice;

c) să nu incite la ură sau discriminare pe considerente de rasă, religie, naționalitate, sex, orientare sexuală sau etnie.

(4) În cazul emisiunilor electorale și de dezbateri electorale ale serviciilor publice de radio și televiziune pot fi difuzate și spoturi electorale, cu încadrare în timpii de antenă acordată competitorilor electorali.

(5) La finalul calupurilor de spoturi publicitare electorale vor fi inserate spoturi de interes public, cu caracter informativ privind legislația electorală, puse la dispoziție de către Ministerul Afacerilor Interne și Autoritatea Electorală Permanentă, cu acordul CNA.

Art. 11. — (1) Sondajele de opinie cu conținut electoral pot fi difuzate în condițiile prevăzute de art. 73 alin. (1) din Legea nr. 115/2015.

(2) Televotul sau anchetele făcute pe stradă în rândul electoratului nu trebuie să fie prezentate ca fiind reprezentative pentru opinia publică sau pentru un anumit grup social ori etnic.

Art. 12. — Radiodifuzorii trebuie să asigure exercitarea dreptului la rectificare sau, după caz, la replică în condițiile prevăzute de art. 76 din Legea nr. 115/2015.

Art. 13. — Începând cu 48 de ore înainte de începerea votării și până la încheierea votării sunt interzise:

a) prezentarea de sondaje de opinie, televoturi sau anchete făcute pe stradă;

b) difuzarea de spoturi de publicitate electorală;

c) invitarea sau prezentarea candidaților și/sau a reprezentanților competitorilor electorali în emisiunile și programele posturilor de radio și de televiziune, inclusiv de televiziune prin cablu, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 76 alin. (4) din Legea nr. 115/2015;

d) comentarii privind desfășurarea campaniei, precum și cele privind candidații și competitorii electorali.

Art. 14. — În ziua votării sunt interzise:

a) activitățile prevăzute la art. 13;

b) prezentarea de sondaje realizate la ieșirea de la urne, înainte de încheierea votării;

c) comentarii referitoare la competitorii electorali, înainte de încheierea votării;

d) îndemnuri de a vota sau de a nu vota un candidat ori candidaturile depuse de competitorii electorali.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 15. — (1) Radiodifuzorii vor asigura înregistrarea emisiunilor prevăzute la art. 5 și a spoturilor publicitare electorale în condițiile stabilite în Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 412/2007 privind obligațiile ce revin radiodifuzorilor la înregistrarea programelor de radio și de televiziune, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Înregistrările prevăzute la alin. (1) vor fi păstrate timp de 30 de zile după comunicarea oficială a rezultatelor alegerilor și vor fi puse la dispoziția CNA, la cererea acestuia.

(3) Radiodifuzorii au obligația să furnizeze datele solicitate de personalul de control al CNA privind desfășurarea campaniei electorale, în termenul și condițiile comunicate.

Art. 16. — Nerespectarea prevederilor prezentei decizii se sancționează potrivit dispozițiilor Legii nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 18. — Anexa face parte integrantă din prezenta decizie.

p. Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,

Răsvan Popescu

Către
 CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI
 București, Bd. Libertății nr. 14, sectorul 5, cod 050706
 e-mail: cna@cna.ro, fax: 021.305.53.54

Subsemnatul/Subscrisa,, cu domiciliul/sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, în vederea aplicării dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 244/2016 privind regulile de desfășurare în audiovizual a campaniei electorale pentru alegerile locale din anul 2016, în calitate de titular de licență audiovizuală nr. .../....., vă comunicăm că postul nostru de radio/televiziune/televiziune prin cablu, cu denumirea....., intenționează să difuzeze următoarele categorii de emisiuni dedicate campaniei electorale pentru alegerile locale:

- emisiuni electorale, cu denumirea din grila de programe:
- emisiuni de dezbateri electorale, cu denumirea din grila de programe:
- emisiuni informative — în care vor fi difuzate:
 - informații privind sistemul electoral și tehnica votării;
 - activități de campanie ale candidaților.

Estimăm că difuzarea emisiunilor dedicate campaniei electorale va începe la data
 În conformitate cu dispozițiile art. 68 alin. (7) din Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, în funcție de volumul solicitărilor, aceste emisiuni vor fi programate, după cum urmează:

- luni, emisiune electorală/emisiune de dezbateri electorale;
 (Se precizează fiecare tronson orar.)
- marți, emisiune electorală/emisiune de dezbateri electorale;
 (Se precizează fiecare tronson orar.)
- miercuri, emisiune electorală/emisiune de dezbateri electorale;
 (Se precizează fiecare tronson orar.)
- joi, emisiune electorală/emisiune de dezbateri electorale;
 (Se precizează fiecare tronson orar.)
- vineri, emisiune electorală/emisiune de dezbateri electorale;
 (Se precizează fiecare tronson orar.)
- sâmbătă, emisiune de dezbateri electorale;
 (Se precizează fiecare tronson orar.)
- duminică, emisiune de dezbateri electorale;
 (Se precizează fiecare tronson orar.)

Persoanele învestite cu responsabilități directe privind organizarea emisiunilor destinate campaniei electorale sunt..... și pot fi contactate la telefon....., fax, e-mail

.....
 (semnătura titularului de licență audiovizuală)

NOTĂ:

Pentru societățile care dețin mai multe licențe audiovizuale, această comunicare se face pentru fiecare post de radio/televiziune în parte.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

